

Eva Andreas
Tunadalskyrkan 200126
Apg 12:24-14:28
"Budet går vidare"

Kommentar: I gudstjänsten döptes en konfirmand. Predikan är vinklad utifrån detta.

Idag har en frälsare fötts åt er, var ängelns hälsning till herdarna i den första julnatten - en frälsare - en räddare, Jesus som genom sitt liv, genom sin död på korset banade väg för oss, för alla som tror så att vi kan få ett rätt förhållande till Gud, ja ett så nära förhållande att vi får vara Guds barn, med tillgång till allt han vill ge: kärlek, glädje, närhet, frid, kraft, styrka, nya möjligheter. Det enda som krävs för att få tillgång till allt detta är att tro på honom. Paulus förklarar det (Rom 10:9,10): Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från döda blir du räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.

Jesus kom för att visa på Guds kärlek och framträdde öppet i i ungefär tre år. Sedan skickade han vidare uppdraget till sina lärjungar, som också kallades apostlar. Det var de som skulle berätta om honom och därigenom om Guds kärlek och hjälpa människor att tro och bli frälsta. Och så gav han löftet om en hjälpare, den helige ande som skulle påminna om Jesus, som skulle leda dem, som skulle hjälpa dem när de kom i knipa och inte visste vad de skulle säga. Och det här beskrivs i den bibelbok som heter apostlagärningarna, och som vi här i Tunadalskyrkan har läst och predikat omkring under hösten och fortsätter med under våren. Det berättas om framgångar, om hur många kommer till tro, men det berättas också om att tron har ett pris, det blir förföljelser, många tvingas fly till andra platser.

Men det fascinerande är att budskapet om Jesus inte tystnar, utan överallt dit de kristna kommer fortsätter de att berätta och undervisa om honom, och många kommer till tro. Till en början vänder man sig till det judiska folket, men efterhand så kommer man också att vända sig till de som inte är judar och det bildas församlingar som består av människor med blandad bakgrund.

I staden Antiochia i nuvarande Turkiet inte långt från medelhavskusten fanns en sådan församling. Det hade gått kanske 15 år sedan Jesus hade dött och många hade kommit till tro både där och i hela Israel. Men nu var det dags att vidga arbetet ännu mer. Församlingen och den helige ande bestämde säger Lukas som skrivit apostlagärningarna att de skulle skicka Barnabas och Saul, som sedan kom att kallas Paulus, på en resa först till Cypern och sedan vidare in i nuvarande Turkiet. Dagens textavsnitt behandlar hela den resa som kallas Paulus första missionsresa. Det händer mycket, en del av dem de möter är för, andra emot, de får möta motstånd, men också bilda församlingar, och oavsett hinder så fortsätter de sin resa och fullföljer uppdraget att berätta om Jesus.

I dagens textavsnitt och i resten av apostlagärningarna har vi flera predikningar av Paulus återgivna och de följer ofta ett mönster. Han återberättar först vad som hänt historiskt, om hur Gud varit med folket i olika situationer, och kommer så småningom fram till Jesus och vad han har gjort. Det viktigaste är att han dog och uppstod igen enligt löftena i vårt Gamla Testamente. Att Gud inte svek, utan sände Jesus till folket för att ge möjlighet till något nytt. Och i honom förkunnas också syndernas förlåtelse, d v s att det finns en direktkontakt till Gud, och att var och en har möjlighet att komma direkt till honom och bekänna sin synd- d vs det som missat målet - gemenskapen med Gud och få del av förlåtelse och hjälp att gå vidare.

För en del var det ett befriande budskap och man tog det till sig och trodde på Jesus. Och som ett tecken på att man ville vara kristen, så döptes man i Jesus namn.

För andra var det hotande och man visste inte hur man skulle hantera det, och ifrågasatte det Paulus talade om. Men han gav sig inte trots motstånd och ibland svåra strapatser, utan fortsatte att tala om det som betydde allra mest för honom.

Idag har vi glädjen att få vara med om ett dop. X som ska döpas går i konfirmationsundervisning och får tillsammans med lärare och vänner fundera omkring livet och många frågor som kan finnas runt det. Man får lära sig mer om kristen tro, och även om det kanske används andra ord än de Paulus sade, så handlar det om undervisning i kristen tro, att kunna förklara vem Jesus är, och på så

sätt vara en del i det Jesus gav vidare till sina lärjungar: gå ut och berätta om mig, hjälp människor att förstå vem jag är.

Tidigare när någon konfirmerades hölls det förhör. Vi ska inte ha något förhör här idag, jag vill ge en utmaning till oss var och en: hur skulle vi berätta om Jesus, vad betyder han för oss? Vad skulle vi säga om honom om någon frågar varför vi är en kristen? Petrus säger i sitt första brev (3:15,16) Var alltid beredd att svara var och en som kräver besked om ert hopp, men gör det ödmjukt och respektfullt i medvetande om er goda sak.

När Jesus i samband med sin himmelfärd skickar vidare budet om att det är lärjungarna som ska ta över säger han: gå ut och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i faderns och sonens och den helige andes namn, och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er.

Han lägger ett ansvar på de elva som vandrat tillsammans med honom, som under tre års tid lärt sig allt han har undervisat om, ett ansvar som också getts vidare till oss som kanske vandrat med honom i ett, tretti år, i sexti år eller ännu mer eller vad det nu kan vara; att låta tron få konsekvenser, att det som betyder något för oss också kan förmedlas till andra. Men det är ett ansvar som inte är tungt, utan innebär att vi får ge vidare av det vi själva fått del av, och kan göra det med glädje. Och vi blir aldrig fullärda, hela livet får vi upptäcka nya saker, nya djup i den kristna tron, och där är församlingen en stor tillgång. Där vi får be för varandra, där får vi fundera tillsammans, där vi får stötta varandra.

Och så får vi glädjas åt att budet också idag går vidare, att det inte beror på oss utan på det Jesus har gjort, att han ger oss frälsning utan att vi kan prestera fram det, att vi får ta emot och följa honom, i dopets vatten, genom livet. Han släpper inte taget, han finns med varje dag. När vi tror och allt känns kristallklart, när vi tvivlar och undrar om det verkligen är sant, när vi brottas med livet. För varje dag har han lovat att vara med och omsluta på alla sidor.

Och så får vi vara fortsättningen på det som de första kristna började, vi får berätta om Jesus, vi får vara beredda på både framgång och motgång, men också ha vissheten att han vill hjälpa, att hans kärlek följer oss varje dag.

AMEN

Bibelcitat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se